

[Udenrigsministeren.]

det ærede medlems vurdering eller den britiske regerings vurdering. Det er et af de spørgsmål, vi har taget op inden for EFTA. Vi har jo, straks da spørgsmålet kom frem, straks da vi fik meddelelsen om det britiske skridt igennem EFTAs permanente råd, taget disse spørgsmål op, og netop i dag mødes en gruppe af eksperter, der skal undersøge baggrunden for den britiske regerings skridt og undersøge dette skridts virkninger for de øvrige medlemslande med henblik på udarbejdelse af en rapport til det ministermøde, vi skal have i næste uge, og jeg vil, inden jeg tør gøre mig mere sagkyndige forestillinger over, om England befinder sig i en så alvorlig situation, som dets regering siger, eller ikke, afvente resultatet af dette ekspertarbejde i Genève.

Når dernæst det ærede medlem spørger, hvad regeringen agter at gøre, må jeg ærlig talt sige, at så har jeg indtryk af, at det ærede medlem ikke rigtig hørte efter, hvad det var, jeg sagde i første omgang. Det kan også have været en lidt trivial opremsning af meget vigtige — jeg mener for Danmark livsvigtige — problemer, som måske kan have medført, at et og andet er undsluppet det ærede medlem. Men jeg vil dog mene, at på de to meget væsentlige punkter burde det ærede medlem have lagt mærke til det, jeg sagde.

Det ene punkt — det var det første — er dette, at det er aldeles afgørende for genskabelse af tilliden inden for EFTA og sammenholdet inden for EFTA, at den britiske regering under det forestående møde bliver ganske klar over, at afgifterne må gøres midlertidige, og at dette finder en udformning på en sådan måde, at det også bliver klart for offentligheden, at dette er den britiske regerings faste hensigt. Jeg sagde derom ikke, at jeg ikke vidste noget om, hvordan det kunne gøres, men jeg sagde — hvad det ærede medlem vil kunne se i referatet: jeg kan ikke sige noget om, hvordan det kan gøres; og jeg henviste til, at opgaven formentlig måtte være at fastlægge en procedure for afviklingen af den midlertidige britiske importafgift. Hvis man er vant til at beskæftige sig med international politik, vil man sikkert erkende, at heri ligger nok så meget, som man fra en rege-

rings side kan sige på et tidspunkt, da det er ganske klart, at vi står i forhandling med de andre regeringer om disse spørgsmål — ganske klart. Jeg mener altså derfor, at det ærede medlem, hvis han vil gøre sig den store ulejlighed at læse igennem, hvad jeg sagde, vil kunne blive helt beroliget på dette punkt.

Det samme gælder det spørgsmål, det ærede medlem stillede mig: om regeringen ville gøre noget for at forhindre en gentagelse. Også dette gik jeg udførligt ind på, idet jeg mente, det måtte være nr. 2 i betydning blandt opgaverne på det forestående EFTA-ministermøde, at vi får etableret — og jeg karakteriserede det som en mangel ved EFTA-traktaten, som et hul i EFTA-traktaten, at vi ikke havde den mulighed — et udvalg, en kommission, et organ, eller hvad man nu vil kalde det, med meget fremtrædende eksperter fra medlemslandene, som på en helt anden måde, intimt og dybtgående, kan følge den økonomiske udvikling i EFTA-landene, end man f. eks. gør det inden for den tilsvarende OEEC-komité. Også det tror jeg gjorde klart allerede dengang, men jeg kan altså berolige det ærede medlem med, at det er regeringens hensigter.

Når det ærede medlem dernæst spørger, om vi vil bringe den britiske regering for domstolen i Haag, kan jeg da i hvert fald svare, at jeg ikke kan forestille mig, at Danmark ensidigt vil foretage et sådant skridt; det vil sikkert blive følt lidt ejendommeligt, især af de lande, der er ramt konkret lidt hårdere end Danmark, hvis vi reagerede på den måde. Jeg er lidt bange for, hvis jeg her lovede det ærede medlem noget i den retning, at jeg kunne komme i den situation netop at svare til det, det ærede medlem falskeligt karakteriserede som regeringens holdning: at fare op som en løve og falde ned som et lam. Jeg tror, det ville overstige vore kræfter, hvis vi skulle gøre noget sådant alene. Opgaven her må være, mener jeg, at vi i samarbejde med de andre EFTA-lande, også England, finder frem til de midler, som kan hele de skår, der er slået. Der vil vi naturligvis — det håber jeg vi er enige om i EFTA — søge at vælge de midler, der er mest effektive. Jeg kan love det ærede medlem, at den danske regering kommer ikke uden